

היו שניסו לטעון שבסבוע שעבר שברשימה הופיעו שמוותיהם של אותם שהמישטרה פתחה את הכספות שלהם. לפחות לגבי חלק ממי שכספותיו נפרצו היה מגוחך לטעון שהם נזקקו למתן שירותים מיוחדים תמורת טובת הנאה מדרוויש. למרות הקשיים, הם כליכר חוקים שגם בנק דיסקונט לא יכול להם.

אבל שגיא לא הירפה. ייתכן שזו הכוונה טובה של חוקר. על אחת כמה וכמה שיחידתו של זיגל מתפרקת ומאברת מכוחה האגדתי.

אך עתה בא דבריהם בלתי-צפוי. שלא היה לו תקדים במישטרה. בתחילת חודש מאי האחרון נמסר תצהיר בניירורק, שעליו חתום שגיא. התצהיר ניתן על אחריותו הפרטית והבלעדית של שגיא, ולא נתמך על-ידי המישטרה.

בתצהיר שמסר שגיא לבתי-מישפט בניירורק, הוא סיפר שהוא חוקר את יחסי היהלומנים והבנקים עם בנק ישראל. הוא הגיע למסקנה, שהבנקים ידעו שמצבם הפיננסי של היהלומנים קשה, אך הם המשיכו לתת להם אשראי, כנגד פיקרונות פיקטיביים. בדרך זו הגדילו הבנקים את ריווחיהם, שיפרו מאזנים ומנעו התמוטטות.

התצהיר ניתן במישפט וייס את וולף, שנתבעו על-ידי דיסקונט ואיגוד החזיר את כספי הנאמנויות שלהם. תצהירו של שגיא, התומך בחברות הביטוח וביהלומנים פושטי הרגל, היטה את תוצאות המישפט.

האם באמת הוננו הבנקים והיה לזמנים את בנקי-ישראל? מי התיר לשגיא למסור גירסה שהוכרה בניירורק כרישמית בעניין זה? שגיא לא פעל על דעת המישטרה. והנה, עד היום הוא לא נקרא לסדר וכוודאי שלא הושעה מתפקידו. הוא ממשיך לנהל את החקירה.

אבל זו אינה התמיהה היחידה בנושא. כאשר פנתה חוקרת היחידה פנינה בן יוסף, עוזרתו של שגיא, לבית-המישפט, כדי לבקש היתר לפתיחת הכספות, נטען בבית-המישפט שבנקי-ישראל התלונן כנגד היהלומנים והבנקים בעניין רמיית הנאמנויות. לבית-המישפט לא הוגש כל מיסמך המעיד שתלונה כזו אכן הוגשה.

אם אכן חושד בנקי-ישראל, מדוע הוא לא התערב כבר לפני שנתיים. כאשר זיגמן, היהלומן הנמלט, הביא חומר מרזיק ביותר בעניין? ומדוע חוקרת המישטרה רק בדיס-קונט, ולא בבנקים אחרים, שגם סביבם רוחות שמועות?

עתה ממתינים הכל בבניין הבורסה לבואם של ראשי הענף מחו"ל. סוכם, שעד שובם של לגויאל ומושה שניצור לא יפתחו חבילות היהלומים שהוצאו מהכספות. רק בתחילת ספטמבר תעריך המישטרה, ביחד עם ראשי הענף, את היהלומים שנתפסו.

אבל בבורסה כבר הגיעו למסקנה, שהרס הענף קרוב ביותר. שם צופים שכל היהלומנים חורים, הנמצאים כמגע עם הבורסה הישראלית, ינתקו כל מגע ויוציאו את כל מה שיש להם בכספות בארץ. קניינים מארצות שונות, המעדיפים לעבור הרחק מאור-החוקרים, יעדיפו שלא לקנות ולמכור במקום שחוקרי המישטרה מטיילים בו בחופשיות גדולה.

השוכנים בבניין הבורסה מציתים את קינאתם של ישראלים רבים, האוהבים לטייל במחוזות הדימיון. הידיעה שחלקם החלו את צעדיהם הראשונים בענף ללא פרוטה גורמת לאחרים לחשוב, שכל אחד יכול להצליח אם יתברג לאחת הקומות בבניין. סכומי-העתק שגילגלו היהלומנים שם, שהם תערובת מוזרה של יהודים חרדיים ותיקים ודור צעיר של מתעשרים חדשים, מהלכים קסמים על רבים. לכן יש הממתינים בקוצר-רוח לפניו חרדים בבניין, כדי לתפוס את מקומם של המאיימים לדרת.

אבל עוברת היא שענף מוזר ורבי-תחבולות זה הביא דולארים רבים לישראל. על כך אין ויכוח. עתה גם דולארים אלה אינם מגיעים לכאן.

התפעלות

של איריים

איריים רוידסקו נעלמה. היא גם לא נמצאת בבית-החולים גהה וגם לא באברבנאל. היא לא נעצרה על-ידי המישטרה, אך גם אינה מתגוררת עוד ברירה ששכר למענה אביה בכיכר-המדינה בתל-אביב. עזבה את הארץ? גם זה לא. למרות שאביה רצה מאוד שתעשה כך. איש אינו יודע היכן היא, מלבד, אולי, האב וספקיהמים שלה, שהם היחידים שעמם היא מקיימת קשר. האם מתקשר דבר העלמה עם העוברת שאורי גלר עומד להגיע ארצה לביקור קצר בלונדון בני מישפחתו. אחרי העדרות של שנים רבות? על הצלחותיו וכשלונותיו נכתב. כבר ללא סוף, אך הכישלון הגדול

איריס במצב קשה מאוד, הסכים לגלות רופא שטיפל בה בעבר. היא בוודאי מתגלגלת כאיוה מקום, או שהיא במעצר. הרופא רק אישר את מה שנכתב כבר פעמים רבות על מצבה הנוכחי, ועל הידרדרותה הנוראה, מנערת-זוהר למסוממת חסרת-צלם-אנוש. כבר לפני שלוש שנים איבדה איריס את כל שיניה, ומישקלה פחת עד כדי 44 ק"ג. איריס הבינה שאין לה ברירה, אלא לעבור טיפול גמילה. היא הסכימה או להתאשפו בבית-חולים אברבנאל בנתיים, ולעבור שם טיפול גמילה. התהליך לא היה קל, וכשאמה ביקרה אצלה, השליכה איריס לעברה כסא. לא רק יסורי-הגמילה גרמו לכך. מאז ומתמיד תיעבה איריס את אמה. היא היתה עדה לרומנים שניהלה האם וצידדה באביה, האדם היחיד שנשאר נאמן לה, אוהב ומסור לאורך כל הדרך.

שנתיים של אשליה

על חלקו של אורי גלר במיפנה שחל בחייה, סיפרה איריס: "זויתי בת 16, ואהובי חיי, אורי גלר, עזב אותי ואת הארץ שהפכה לפתע קטנה עליי. אורי ואני גדלנו יחד מגיל 12, היינו צמד לא נפרד. היינו כמו רומיאו ויוליה. כשהכרתי אותו, היה כלומניק ונוכל בעל זריות ידיים מדהימה. אני שהייתי מבוקשת אצל צלמים, הכנסתי לכל צילום שלי גם את אורי, זה היה התנאי שלי לצילומים. עשינו הכל ביחד. הפכנו לאגדת אורי גלר ואיריס רוידסקו.

כשאורי החליט לעזוב את הארץ, הייתי כמעט בת 16, ולא קבלתי את הסכמת הוריי לעזוב איתו. אורי נאלץ לעזוב אותי, והבטיח שתוך שנתיים יקח אותי אליו, ככה נפרדנו. אורי לא קיים את הבטחתו. ואילץ אותי לחכות שנתיים תמימות תוך מתח ואשליה. תמיד צחקנו על כל העולם, אך לפתע נאלצתי לחיות לבד. נפגעתי. לא היתה לי מוטיבציה לחיי, והכל נראה לי שחור. התחלתי להסתובב בכל מיני מסיבות עם חברים, שם עישנו תמיד חשיש. כך התחלתי."

לצורך תצלומים שנעשו לפני שלוש שנים התקין לה אביה שיניים תותבות, שבלעדיהן לא היתה מוכנה להצטלם. מאז נראתה לפעמים מסתובבת ליד כסית. לרוב רעדו ידיה.

מגלה אוצרות טבע

במשקיעה הנוראית נמצא כאיריס הכוח לאהוב. אהבה זו צמחה במסדרונותיו של בית-חולים פסיכיאטרי, שם פגשה את בעלה של אחת הדוגמניות המפורסמות בארץ, שהיה מאושפז גם הוא, פעם אחרי מילחמת ששת-הימים, ועתה שנית, אחרי מות אחותו. הרומן הלהט עד כדי אפשרות של נשואין, אך כאן התערבה מישפחתו של הגבר, שאליה הוא קשור מאוד, ובלחצם הוא עזב את איריס. נראה שאורי גלר שכח מזמו את

הנערה, שכליכר חיכתה לו בארץ. מספר דודו דותן: "פגשתי את אורי לפני ארבעה חודשים. כדי לפגוש אותו נסעתי מרחק של שעתיים מניירורק. הוא גר בסמפורד במדינת קונטיקט.